

## عنوان مقاله:

نگرشی بر حرفه سنتی چینی بندزنی

## محل انتشار:

دوفصلنامه دانش بومی ایران، دوره 7، شماره 14 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 44

## نویسندگان:

حمید رضا آرامی پارچه باف - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت و احیای ابنیه و بافت های تاریخی (میراث معماری)، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

سجاد مودن - استادیار گروه مرمت دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

## خلاصه مقاله:

یکی از هنرها و صنایع سنتی در معرض فراموشی، چینی بندزنی است. حفظ و جمع آوری تجربیات، دانش و فنون به کار رفته در این حرفه در جهت پاسداشت فرهنگ ایرانی ضرورت دارد. برای گردآوری اطلاعات از مطالعات میدانی و کتابخانه ای و مصاحبه با صاحب نظران و پیشکسوتان این هنر استفاده گردید و به پیشینه، شناخت و معرفی ابزارسنتی، مواد و روش تهیه و بکارگیری آن ها در مرمت ظروف چینی و سفالی پرداخته شد. مراحل مرمت این ظروف شامل بازچینی قطعات شکسته، سوراخ کاری، بست زدن، چسب زدن و مراحل تکمیلی ترک بندی و استحکامبخشی مضاعف می باشد. انواع چسب های سنتی طبیعی، گیاهی و حیوانی و همچنین آهک جهت تهیه بعضی از چسب ها، به دلیل مقاوم بودن در برابر رطوبت و آب بندی، در این هنر مورد استفاده قرار می گیرند. اهمیت مطالعه این حرفه ها و فنون و مواد و مصالح به کار رفته بدین جهت است که بازشناسی و حفاظت از صنایع سنتی، حفاظت از اخلاق و سنت های زیست اصیل ایرانی را در پی دارد و می تواند پشتوانه حفاظت از آثار فرهنگی باشد. حفاظت از میراث فرهنگی منحصر به آثار معماری و میراث ملموس نیست و باید برای حفظ جامعیت آن همه اجزائی که در شکل گیری این فرهنگ نقش دارند، مورد توجه قرار گیرند.

## کلمات کلیدی:

صنایع سنتی، چینی بندزنی، مرمت سفال، ابزار سنتی دست ساز، چسب های سنتی طبیعی گیاهی و حیوانی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392810>

